

§ 24.

Heller ikke maa Tjendet uden Huusbondens Tilladelse forlade Huset i egne Anliggender, eller blive borte længere end tilladt.

§ 25.

Al den Skade, som Tjendet paafører Huusbonden af Forsæt, Uagtsomhed eller Mangel paa nogen særegen Art af Dygtighed, der udkræves til bestemte Forretninger, hvortil Tjendet har ladet sig antage, skal det erstatte, og Erstatningen kan af Huusbonden indeholdes i Lønpen.

§ 26.

For Ulydighed mod Huusbonden eller den, som paa Huusbondens Begne kan befale over Tjendet, skal dette bøde fra 1 til 10 Rd. For Trods og for Opsætsighed skal Tjendet dømmes enten til lige Bøder eller til simpelt Fængsel eller Fængsel paa Band og Brød i indtil 5 Dage. For fornærmelige Vittringer anvendes de samme Straffe, og for Modstand eller Fornærmelse i Gjerning Fængsel paa Band og Brød fra 5 til 20 Dage, forsaavidt der ikke efter andre Love er forskjoldt en større Straf.

§ 27.

Huustugt er det mandlige Tjende underkastet, indtil det bliver 18 Aar, og det kvindelige Tjende, indtil det bliver 16 Aar gammelt. Naar Huustugt anvendes paa et saadant Tjende, for de i § 26 nævnte Forseelser, bortfalde de sammesteds fastsatte Straffe.

§ 28.

Kommer Tjendet i Fængsel, uden at Saadant kan lægges Huusbonden til Last, og dets Tjeneste ikke strax ophører, taber det Fordring paa Løn for den Tid, Fængslingen varer.

§ 29.

Huusbonden er pligtig at betale Tjendet Løn paa de Tider, som i saa Henseende mellem dem ere vedtagne. Har ingen Aftale fundet Sted angaaende Betalingstiden, forfalder Lønpen til Betaling for det Tjende, der er fæstet halvaarsviis eller paa længere Tid, til de almindelige Skiftetider, hvergang for det sidstforløbne Halvaar, og for et Tjende, som

er fæstet paa kortere Tid, ved Enden saavel af den oprindelige vedtagne som af den ved Contractens Fornyelse senere af Tjendet paatagne Tjenestetid.

§ 30.

Huusbonden kan ikke ved nogen contractmæssig Overdragelse, uden Tjendets Samtykke, give det en anden Huusbond.

§ 31.

Paaføres Tjendet en Legemsskade eller en anden Sygdom som Følge af utilbørligt Forhold fra Huusbondens Side, saafom naar han paalægger det overanstrengende eller noget med særegen Fare forbundet usædvanligt Arbejde, bør han bekoste Helbredelsen og kan desuden tilpligtes at give Tjendet en billig Erstatning for det Mæringsstab, som det lider, efter at Tjenesten er ophørt. Derhos bør han efter Omstændighederne straffes med Bøder fra 5 til 100 Rd. eller med simpelt Fængsel i indtil 4 Uger, saafremt han ikke efter andre Lovbestemmelser har forskjoldt en større Straf.

§ 32.

Paadrager Tjendet sig en Sygdom ved eget utilbørligt Forhold, maa det selv affholde de med Helbredelsen forbundne særegne Omkostninger, og Huusbonden kan, forsaavidt han ikke, naar han dertil er berettiget, strax affediger det (§ 41 Nr. 11), indeholde dets Løn for den Tid, det er utjensdygtigt.

§ 33.

Derfor Tjendet ellers bliver sygt i Tjenestetiden, skal Huusbonden vel betale det tilfagte Bederlag, indtil Tjenesten efter Opfyldelse eller af anden lovlig Grund ophører, men Tjendet maa selv udrede Løgeløn og bære de til Lagemidler, særdeles Pleie og andre paa Helbredelsen anvendte Omkostninger.

§ 34.

En Overenskomst mellem Huusbond og Tjende om, at Tjenesten skal ophøre, saasnart Tjendet maatte blive hjemstødt af Sygdom, er ikke forbindende for Tjendet, og dersom et sygt Tjende enten ifølge sliig Betingelse eller efter en under Sygdommen indgaaet Overenskomst